

SPIS TREŚCI

Andrzej Półtawski: Słowo wstępne	IX
Janusz Sidorek: Od tłumacza	XXVII
Nota edytorska	XXXIV

WYKŁADY Z FENOMENOLOGII WEWNĘTRZNEJ ŚWIADOMOŚCI CZASU

Martin Heidegger. Od wydawcy	3
--	---

Część pierwsza

Wykłady o wewnętrznej świadomości czasu z roku 1905

Wprowadzenie	5
§ 1. Wylączenie czasu obiektywnego	8
§ 2. Pytanie o „pochodzenie (<i>Ursprung</i>) czasu”	15
Rozdział pierwszy: Brentanowska teoria pocho- dzenia czasu	18
§ 3. Pierwotne asocjacje	18
§ 4. Uzyskanie przyszłości i czasu nieskończonego	22
§ 5. Modyfikacja (<i>Abwandlung</i>) przedstawień przez charaktery czasowe	23
§ 6. Krytyka	24
Rozdział drugi: Analiza świadomości czasu	32
§ 7. Uchwytywanie obiektów czasowych jako uchwy- tywanie momentalne i jako trwający akt	32
§ 8. Immanentne obiekty czasowe i ich sposoby przejawiania się	37
§ 9. Świadomość przejawów obiektów immanentnych	39

§ 10. Kontinua fenomenów przemijania. Diagram czasu	42
§ 11. Praimpresja i modyfikacja retencjonalna . . .	44
§ 12. Retencja jako swoista odmiana intencjonalności	48
§ 13. Konieczność poprzedzania każdej retencji przez impresję. Oczywiścieść retencji	50
§ 14. Odtworzenie obiektów czasowych (przypomnienie wtórne)	53
§ 15. <i>Modi</i> dokonywania odtworzeń	56
§ 16. Spostrzeżenie jako prezentacja w <i>modus</i> obecności (<i>Gegenwärtigung</i>) w odróżnieniu od retencji i przypomnienia ponownego	58
§ 17. Spostrzeżenie jako akt samoprezentujący w przeciwieństwie do odtworzenia	61
§ 18. Znaczenie ponownego przypomnienia dla konstytucji świadomości trwania i następstwa (<i>Folge</i>)	63
§ 19. Różnica między retencją a odtworzeniem (przypomnieniem pierwotnym a wtórnym <i>resp.</i> wyobrażeniem)	68
§ 20. „Swoboda” odtwarzania	71
§ 21. Stopnie jasności odtworzenia	72
§ 22. Oczywiścieść odtworzenia	73
§ 23. Pokrywanie się odtworzonego «teraz» z «przeszłym». Odróżnienie wyobrażenia od ponownego przypomnienia	75
§ 24. Protencje w ponownym przypomnieniu	78
§ 25. Podwójna intencjonalność ponownego przypomnienia	79
§ 26. Różnice między przypomnieniem a oczekiwaniem	82
§ 27. Przypomnienie jako świadomość byłego bycia spostrzeżonym	85
§ 28. Przypomnienie i świadomość obrazu. Przypomnienie jako odtworzenie uznające w bycie . . .	88
§ 29. Przypomnienie terażniejszości	89
§ 30. Zachowanie intencji przedmiotowej w odmianie retencjonalnej	92
§ 31. Praimpresja i obiektywny indywidualny punkt czasowy	94

§ 32. Udział odtworzenia w konstytucji jednego obiektywnego czasu	103
§ 33. Niektóre aprioryczne prawa czasu	105
Rozdział trzeci: Szczegły konstytucji czasu i obiektów czasowych	108
§ 34. Rozróżnienie szczegły konstytucji	108
§ 35. Różnice między ukonstytuowanymi jednościami a konstytuującym przepływem	109
§ 36. Przepływ konstytuujący czas jako absolutna subiektywność	110
§ 37. Przejawy transcendentnych obiektów jako ukonstytuowane jedności	111
§ 38. Jedność przepływu świadomości a konstytucja równoczesności i następstwa	113
§ 39. Podwójna intencjonalność retencji i konstytucja przepływu świadomości	117
§ 40. Ukonstytuowane treści immanentne	123
§ 41. Oczywiścieść treści immanentnych. Zmienność i niezmienność	124
§ 42. Impresja i odtworzenie	129
§ 43. Konstytucja przejawów rzeczy i [samych] rzeczy. Ukonstytuowane ujęcia i pra-ujęcia	132
§ 44. Spostrzeżenie wewnętrzne i zewnętrzne	138
§ 45. Konstytucja nieczasowych transcendensów	140

Część druga

*Dopiski i uzupełnienia**do analizy świadomości czasu z lat 1905 — 1910*

Dodatek I: Praimpresja i jej kontinuum modyfikacji	144
Dodatek II: Uobecnienie i wyobrażenie. Impresja i imaginacja	148
Dodatek III: Intencje dotyczące powiązania (<i>Zusammenhangsintentionen</i>) w spostrzeżeniu i przypomnieniu. <i>Modi</i> świadomości czasu	152
Dodatek IV: Ponowne przypomnienie a konstytucja obiektów czasowych i czasu obiektywnego	160

Dodatek V: Równoczesność spostrzeżenia i tego, co sposrzedzone	164
Dodatek VI: Uchwycenie absolutnego przepływu. Spo- strzeżenie w poczwórnym sensie	166
Dodatek VII: Konstytucja równoczesności	173
Dodatek VIII: Podwójna intencjonalność strumienia świadomości	175
Dodatek IX: Praświadość a możliwość refleksji	179
Dodatek X: Obiektywizacja czasu i tego, co ma cha- rakter rzeczy w czasie	182
Dodatek XI: Spostrzeżenie adekwatne i nieadekwatne	190
Dodatek XII: Świadomość wewnętrzna a uchwycenie przeżyć	195
Dodatek XIII: Konstytucja samorzutnych jedności ja- ko immanentnych obiektów czasowych. Sąd jako postać czasowa (<i>Zeitgestalt</i>) a absolutna świadomość konstituująca czas	202
Słownik terminologiczny	213
Skorowidz osób	217
Skorowidz pojęć	218